

Nevenka Petrić

ZAPIS NA VETRU

1994.

Nevenka Petrić

ZAPIS NA VETRU

Nevenka Petrić
ZAPIS NA VETRU

Izdaje i štampa: Dr
NEVENKA PETRIĆ
11000 Beograd Maršala
Birjuzova 48 Telefon i
fax: 637-278

Recenzent: SRBA
MITROVIĆ

Crteži:
BILJANA GAJIN

Tehnički urednik:
DARKO ĆURIĆ

Tiraž:
222

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodne biblioteke Srbije, Beograd

886.1/.2-1

PETRIĆ, Nevenka
Zapis na vetrus / Nevenka Petrić; (crteži
Biljana Gajin). - Beograd : N. Petrić, 1994
(Beograd : N. Petrić). - 63 str. : ilustr.; 15 cm
Tiraž 222. - Beleška o autoru: str. 62.
ISBN 86-901421-2-6 ID=24179212

"Prodreš li u suštinu stvari,
izbićeš na trag sreće."

Tu Fu (712 - 770), Kina

DOSEGLI SMO NEBO

DOSEGLI SMO NEBO

Odavno smo dosegli nebo.
Predugo Te čekam.
Sta sad da radim
Sa tolikim radostima?
Bez Tebe.

NE SMES ZNATI

Pozoveš li me
Da podem s Tobom,
A ja kažem neću -
Nemoj mi verovati.

Jer, upravo tada,
Odlazak u nepoznato
Od svega više želeću -
Al to ne smeš znati.

Ako me pozoveš opet,
A ja ne podem,
Tajnu sreću
Osmehom zakloniću.

ZAPIS NA VETRU

Vetre obesni!
Ćarlijajući
Tajnu si moju saznao:
Ljubav zabranjenu.
Da li si toliko jak
Da razvejes ta osećanja?

Vetre snažni!
Pomozi mi
Da zaboravim.
Sunce sam molila
Da mi pomogne.
Izdalo me,
Greje me iz daljine
Kao i moj dragi.

Vetre dragi!
Ljubav zapretaj,
Makar obećaj.
Molim te.

Vetar obećava,
A blago lahoreći
Ljubav razbuktava.

NEZNANKI

Znaš li čemu su oči?
Da Te gledam.
Ruke?
Da te grlim.
A srce?
E, to Ti neću reći.
Pogodi sama,
Koliko me razdiru
Treptaji sunčevih zraka,
Blagi lahorji prolecnih dana,
Rosa na procvalom jorgovanu.
I rodne kiše. I vetrovi.
I snegovi. I nabujale reke.
I sve drugo što je
U vihoru pokreta snažno i lepo.
Svi ti drhtaji Lepote
I treptaji prirode
Odzvanjaju u mom srcu,
Gde Tvoj lik počiva
Neznanko moja, mila.

VOLIM

Pesma je jedna ispevana.
Čežnja je jedna izatkana.
Duša je jedna razdragana.
Bogove sam zamolila
Da ljubav mi uzmu
Pod svoj skut. A ljudi?
Ovo se njih ne tiče.
Oni s posla idu
Umorni. Sumorni. Tmurni.
Svako zauzet sobom.
Samo poneka ptica ili cvet
Možda će da oseti
Kud se moja čežnja zaputila.

HTEO SAM MNOGO

Hteo sam mnogo,
Koliko sam hteo a nisam,
Ništa Ti nisam mogao reći.
Svesno ili ne Ti si me smela
Svojim hladnim pogledima
I s njima se moje reči
Rasuše po otkosima.
Sačuvajmo našu sreću
Između zemlje i neba.
Tako ćemo od samog života
Imati prednost veću.

TO LJUBAV HOCE

Mnoge Tvoje reči
Pesmom sam ukrala.
Ona naša pesma
Koju smo zajedno voleli
I smeje se i plače
Na dnu samoće.

SNOVI

Koliko li sam godina prosanjala?
Život snevajuci zore dočekala.
Koliko li sam ljudi u mnogim
Zemljama i gradovima sretala,
Uvek samo Tebe tražila,
I samo u snovima dočekala.

VARKA

Svojim unutarnjim svetlom
Razaznaj moje poglede hladne,
Od kojih srce Ti zebe.
Oni su samo varka.

DUŠU MI MILUJ PESMAMA

Dušu mi miluj pesmama,
Mila devojko.
Zvezdu si našu krila
U svojim bisernim očima,
Dok sam Te ljubio noćima,
Devojko mila
Dušu mi miluj pesmama.

SREĆA

Najvno smo poverovali
Da smo zauvek sreću dosegli.
Prekratko traje,
Koliko treptaj zvezde
U toploj letnjoj noći.
Znaš li kad je to bilo?
U srcu to stalno nosim:
Veće na mesečini,
Pomilovao si me po kosi.

I MESEC JE BIO S NAMA

Sinoć kasno u polutami,
Dok smo ležali na otkosima,
Iako zaneta i snena,
Znam da nismo bili sami.

Kad mi šapnu
"Srećan sam što smo sami",
Obasjana mesečinom rekoh:
"I mesecje s nama."

RADOST MOJA

Radost mi je zasvetlela bajna.
Proleće u srcu I sve zvezdano,
Al danas je jutro olujno.
S Tobom uranjah u tišine,
U lišće, kiše, mesecine,
Al s tugom nedavno otkrih
Da sve je prošlost.
Učini nešto, radosti moja.
Vreme promiče, donosi proleća.
Požuri na krilatom belcu.
Možda ću opet biti Tvoja.

PROBUDI ME DRAGI

"Probudi me, dragi, u šest,"
Sinoć Te zamolih.
"Jesi li budna?"
"Da, hvala,"
Ali tad nisi znao da bejah
U drugom, dubljem snu:
Da l san je zbilja,
Ili zbilja - san?

NIŠTA BLESNU PORED NAS

NIŠTA BLESNU PORED NAS

Zagrlih Tebe i nebo,
Tebe i sunce,
I svetove mnoge,
Ali Ništa blesnu pored nas.
Videsmo: osvetljenu krhkost,
Neizvesnost naših budućih koraka.

SNOVI I JAVA

Kad Ti dodirnuh ruke
i zagledah se u oči,
Otkrih da sam darivana.
U šarenoj dugi
Potraži nevidljive niti
Između Tvog i mog srca.
Požuri, duge će nestati.
Mesec je maj.
Počinjem da bajem.
Snovi i java
Postaju jedno.

OPEKOH DUŠU

Sunce me obasja jednog dana,
Na izvoru reke ispod proplanka.
Sve se dogodi iznenada:
Taknuh Sunce. Opekoh dušu.
Sad svih dana, svih godina,
Tom svetlošću u sebi
Služim Lepoti.

PRVI SUSRET

U našem prvom susretu
Vinusmo se zvezdama.
Tad ne znasmo šta je iza.
Bese sve u ružičastim slikama.

Kad se prvi put sretosmo
Čvrsto smo poverovali
Da sreću dosegnusmo,
Al ne bejasmo radoznali.

TAJNA

Šapatom tajnu Ti odajem:
Ako mi vratiš uzete snove
Teško će preboleti jad.
Ako ne, vinućemo se
U zvezdane omaglice,
Do obrisa naše Zore.
Radovacemo se od ranog jutra,
Hrleći obasjanom Sutra.

RADOST PRVOG POUUPCA

Kad si me poljubio prvi put
Samo tada Te voleh,
Istinski, za tren.

Kad si me poljubio prvi put
Samo taj časak ne zaboravih.
U srcu mi osta nežni kut.

MOGA SRCA LOZINKA

Jednom sasvim nesmotreno,
Baš kad sam htela pobeći,
Sve mu rekoh, al ne premostih
Provaliju između nas.
Ostah da lebdim nad njom,
Čekajući lozinku dragog svog.
To se nije moglo izbeći.
Dugo, predugo čekam
Lozinku dragog svog,
Prikovana za večnost
Lozinkom srca mog
Od samo jedne reci: volim.

NJEGOV GLAS

Juče sam molila sve bogove,
Da mi jutro donese Sunce
I muziku vremena
U glasu dragog.

Noć je duga, preduga.
Zora se pomoli.
Čekah jutro. Sunce.
I taj glas. Al ništa.

Ako čujem svevremenu muziku
I čar pesama svih poeta,
Što mi uvek donosi njegov glas
I po mećavi ču u hlad pobeći.

MOJA LJUBAV

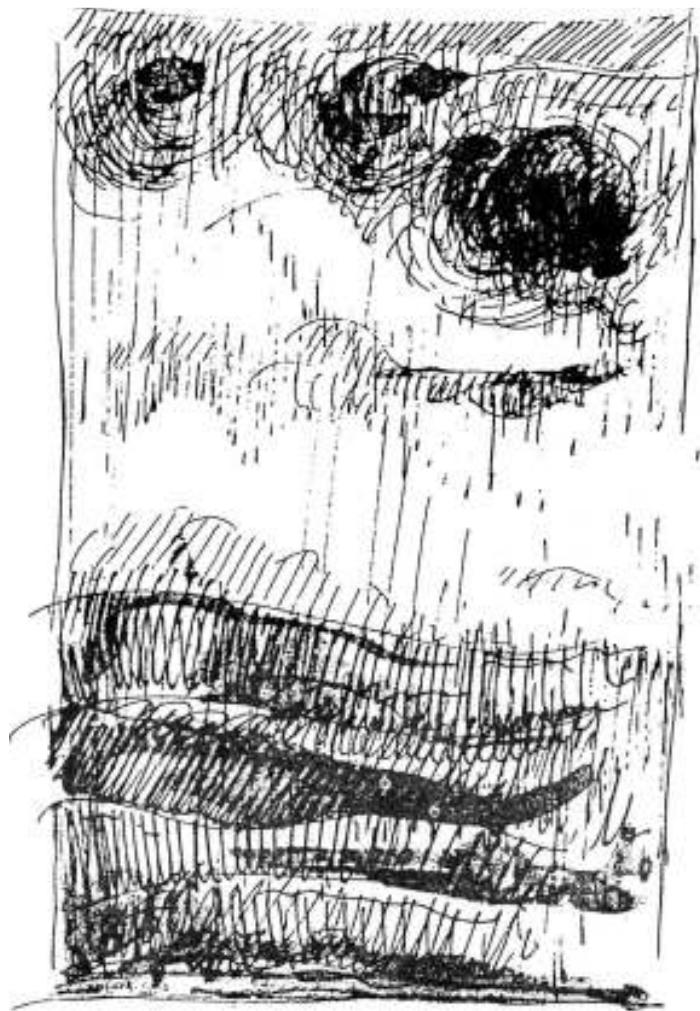
Moja ljubav biće mu
Postelja od cveća.
Ako nekad bude u mraku
Ona će mu osvetliti put.
A da i je to i njegova sreća?

MALO PRIZNANJE

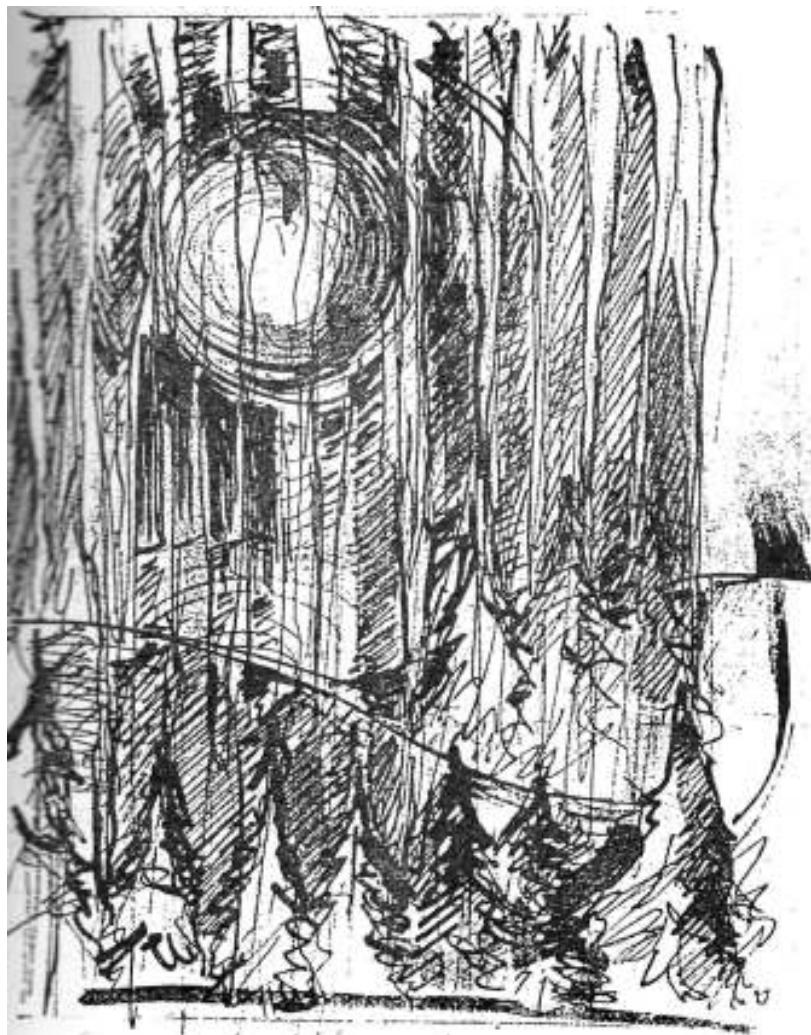
"JL/rugarice načelnik, paraf molim.
Traže Vas iz sekretarijata.
Počinje debata!
Možete li ovo potpisati? Žurite!
To je eho radnog jutra.
Ona se pita: "Je li to moje sutra?
Je li to eho svih mojih sutra?"
Ima ona još briga.
Jedna je tišti više od svih:
Pismo čeka.
Kolegijum zaseda.
Raspravlja se o primeni ZUP-a.
Drugarica načelnik,
Bleda tog dana,
Zamišljena, pogleda tupa,
Posmatra jednu tačku ispod klupa.
Pisma nema, a videli se dugo nisu.
Sednica traje. Ona mirno sedi.
Ne muče je upitni pogledi.
Ne oseća ih. Dobre joj do uha
Poneka reč i remeti joj
Prekinute misli.
"Da, pismo. Kada će? Ah, da!
Kad on čuti, čutaću i ja."
Sednica se privodi kraju.
Pogleda prisutne pa zaključi:
"Načuh o zakonima, Da. Da.
A pismo? Ono će već doći."

BEG OD NEHAJA

Neću Ti reći zbogom.
Ne. Ne mogu to reći.
Nemam snage
Da radost napustim.
Zašto da sad već kažem
Tu sablasnu reč.
Sam život hrli radostima.
A izgovorim li tu reč,
Neće ih više biti.
Ne, neću reći zbogom,
Iako misao o tome
U meni dugo živi.
A jednom, kada to kažem
Znaj, voleću Te i dalje.
Tada to moje zbogom
Primi kao još jedan dar
U ime mojih radosti,
Koje će i dalje živeti
Skrivene medu ružnim laticama.

SKINUH KOPRENU

SKINUH KOPRENU

Sjedeći na mesečini,
Skinuh koprenu sa snova.
U kose upletoh ruže.
Lice mi pokri rosa.
Dođi, kose mi pomiriši.
Preduhitri sunce,
Rosu mi sa lica pokupi.

BESKUĆNIK

Odavno u Tvom srcu, hramu mom,
Nađoh pribrežište radosti,
Nada. Otkrih svoj dom
Gde će tuge i snove čuvati.

Danas opet svoj hram posetih,
Za Sunce otškrinuh zasune njegove.
Pregrštima svoju sreću donesoh
I dahom svojim zagrejah mu zidove.

Oslusnuh Ti srce. Odmah sam saznala:
Moram opet moliti boga makar kog.
Zar sam opet beskućnik postala
I bez doma i bez dragog svog?

CVETNI PUT

Put sa mnogo ruža zamice.
Mnogo ljudi prolazi, miriše cveće.
Ja tu prolazim samo zbog Tebe.
Uvek poželim da Te susretnem,
Da svoju tajnu odgonetnem.

ZAKASNELE RECI

Običnim recima
Koje Ti uputih
Ljubav sputah.
Ti kriv si što prikrih
Prave reci.
Golim recima sam
Prekrila svoje srce,
Ali, jednog dana
Reći ćeš mi:
"Draga volim Te!"
Okamenjeni zidovi
Minulih godina
U srcu jedne žene
Preprecit će put
Zakasnelim recima.

SRETOH TE SAMO JEDNOM

Dugo Te čekah.
Sećam se Tvoj glasa
I kako su Ti lepo
Iskrile oči u noći.
Vredelo je doživeti
Taj uzlet. Lepotu,
Iako Te samo jednom
Sretoh u životu.

KIŠNE KAPI

Kišne kapi uporno padaju po otavi.
Mi setni. One nam rastanak oplakuju.
Sitne, malene, malene, a sve znaju.

RASTANAK

Nisam ostala sama sa prazninom,
Kada si danas otišao.
Tvoje reči: volim Te,
Izgovorene na rastanku,
Odzvanjale su u sobi,
Al u mom srcu ne.
Jer, srce ne vara.
Pitam se gde su te reci sada?
Možda samo zvezde znaju
I brižno ih za nas čuvaju,
A, možda, samo za večnost.
Gledajući sve kroz filozofsku lupu
Večnost i nas sumnjičavo gleda
I te naše manje ili veće čarke
U vaskonska prostranstva seje.
I grohotom se smeje.

MOJA IMAGINACIJA

Često se pitam da li postojiš
Onakav kakvog Te volim?
Možda sam Te samo izmislila
I poverovala da me voliš.
Ako je tako onda svakako
To mora imati kraj.
Kako u beskraj voleti izmišljeno?
I ja takve likove
Stavljam u snove ili slikove.
Sta s umišljanjem?
Groblje snova imam.
Obogatiću ga novim likom.
Cavrilaču s njim svakom prilikom.
Na groblju mojih snova
Ima još likova.
Zato sam tu često.

ZASVIRAH MOCARTA

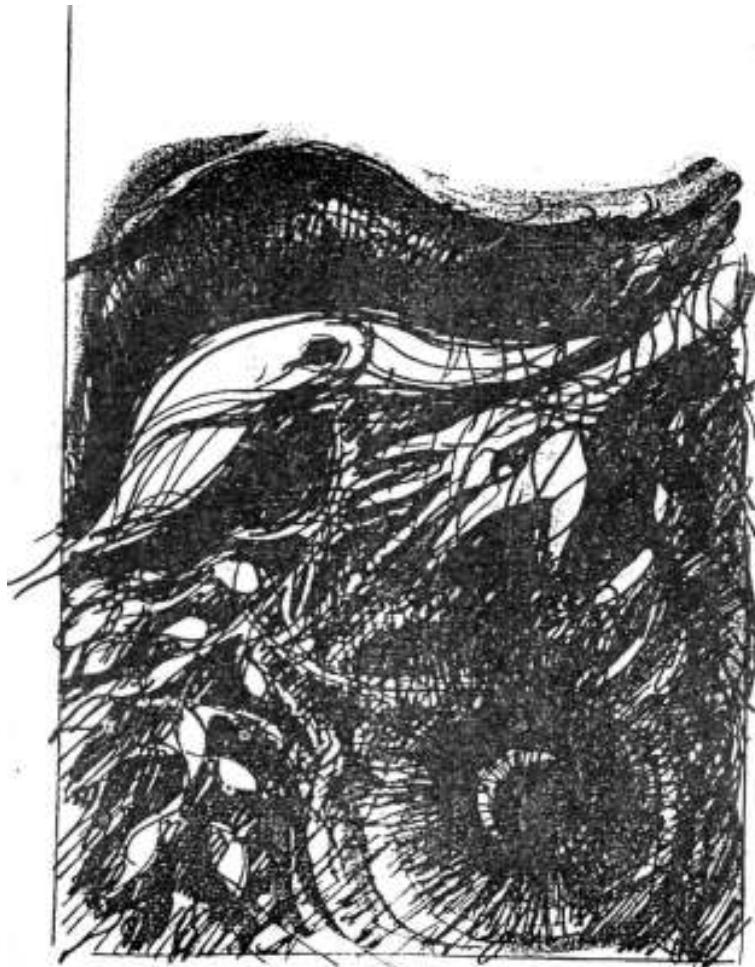
Kad me mesecma noću zaspe
U mojoj bašti procvalog behara,
Ulazim u kuću, sedam za klavir.
Sviram. Sve se u tugu pretvara.

Dok mesečina sija zvucima Šopena,
Sedim na klupi pored jorgovana.
Uz vino slušam Betovena,
Ophrvana od uspomena.

Danas sam slušala Bahove fuge,
Al uveče, kad me pozva telefonom,
Zasvirah Mocartovu sonatinu
I, veruj, nestu tuge.

NA OZVEZDZNIM .
PUTANJAMA

ZVEZDANE PUTANJE

Dugo sam se radovala čekajući Te.
Sad žurim radostima.
Verujem da i Ti imaš svoje zapretane,
Preostale radosti, među zvezdama.
Uvek samo korak-dva bejasmo
Od onog što tako dugo želesmo
I što bismo mogli biti.
Kad zvezde padalice potraže stanište
Na ozvezdanim putanjama
Znam da će ga u Tebi naći:
Zvezdano će zaiskriti Tvoje oči
Kad god se u njih zagledam,
Negde na mesečini.
Zato će i dalje čuvati
Moje raspevane radosti,
Dugo sputavane,
Da ih tuga moga srca
Ne razveje na usnulim sazveždima.

NAS DVOJE

Sedim, slušam prolećnu kišu
I vетар како фијуће.
Narcisi u sobi jako mirišu.
Sve je kao juče.

Pitam se veoma uznemirena
U svom nebu čime se on bavi?
Uspomenama sam zaokupljena.
Zašto se ne javi?

Sledeći zvezdu makar koju,
Dok beskrajnom vasionom luta,
On čeka mene, dragu svoju,
Ne znajući naći sebi puta.

PRAŠTANJE

I danas, tačno do tri,
Gledala sam užurbane
Kazaljake sata,
Sva ustreptala od želje
Da čujem Tvoj glas.
Al ništa.
Sad mrzim telefon.
On je pred mnom kriv.
A dragi će se već javiti.
Možda. Sutra.
Zna da čekam.

DARIVANJE

Danas žučno razgovarah
Sa nekoliko svojih ja
I svi su protiv darivanja
Dragog. Mog uzleta!
Zato ti hajde sa mnom,
Moj ljupki, prolećni cvete!
Darivaću Te radostima
Pošto on za njih ne haje.

EPILOG ILI PROLOG

Pijana od noći i proleća,
Pijano idem ispod behara trešnje.
Pokradena sam. Do srži ogoljena.
Ukradeno mi je Sve.
Rasejano lutam tražeći ukradeno
U besmislu jutra okupanog prolecem.
On požele da vrati to Sve.
Saznaje prekasno i sam je pokraden.
Ipak, nešto mi osta.
Jedna želja: da pijano idemo
Senka moja i ja po mesečini,
Beznadno tražeći ukradeno.

?

Jedno *zašto* je između nas
Godinama. Odkad Te znam.
Hoćemo li tražiti odgovor
Kako bismo resili taj *spori*
Znam da osećaji još traju
A naša srca dobro znaju
Više od nas o tom *zašto*.
Pre ili posle ona znaće
I ne pitajući nas šta će
Kako da rese taj *spor*.

SAFIR

Ljubav sam prebolela,
Al sećam se prošlosti
Kad sam Te volela.
Sačuvala sam Lepotu.
Moje nade uvek su s Tobom
I moja nova jutra,
Usađena u mom smelom srcu,
Kao što je safir, dragi kamen,
Čvrsto u prsten ugrađen.

PRELEPOM KNEZU MOJIH SNOVA

Kad ćeš mi napisati sonet?
Godine brzo nepovratno prolaze.
Predugo čekam prelepi kneže moj.

Dođi na naš izvor sneni.
Kad se te vode napiješ
I čuješ nebeskog hora poj

Dođi, poljubi me strasno,
Da ne bude prekasno.
Svojim pesmama nadi perivoj.

INKARNACIJA

Kad me potražiš
Moj trag ćeš naći:
U morskim penama,
U sunčevim senkama,
U uskovitlanom vihoru sazvezđa,
U vulkanskom pesku,
U svemirskim tminama,
U nitima satkanim od mesečine,
U bokorima od cveća,
U svakoj kapi rose,
U beskonačnosti -
U mojim razvejanim porukama.
Kad me potražiš
Biću svugde oko Tebe,
Prelepi kneže mojih snova!
Čekam Te fatumski, uvek budna.
Jer, ja Te volim
Iz jednog ranijeg
Još lepšeg našeg postojanja.

VRAĆAM SE RADOSTIMA

Dosta je svega, zbogom dragi,
Nisam više devojče što sniva."
Al neko me gromko pozva. "Ko je?"
"Niko," - odgovori srce moje -
A to samo ono za dragog jako zakuca,
Kad se, u momentu, zamalo ne survah
U duboku provaliju svakodnevice,
Da se uz pune čaše zaborava
Odmaram od mojih snova.
Ipak, zbogom, ne zauvek, dragi.
Moram uskoro da se vratim,
Punim životnim radostima.
Jer, srce mi sve lepše poje,
Na svilenim strunama strasnim.

MOJ NOKTURNO

Iako ne znam kad i kako Te zavoleh
Ti posta početkom bitisanja mog.
Kad te sretoh praznovah,
Prestah odlagati svoj život.
Dosegnuh dugo traženu Lepotu,
Al me izneveriše reči.
Zato poželeh da Te vencem darujem.
Utkah u njega nedosanjane snove,
Morske talase, iskrice zvezdane,
Raskoš duginih boja. Mesečev sjaj.
Razgrni i Ti magle i tamne oblake
Pa otkri teško dokučivo Gordo stanište
Lepote. Dođi. Iznenadi me. Iskrsni!
Zagrli svoje Nebo i Afroditine znake.

NAPOMENA

Pesme sam počela pisati u ranoj mladosti, ali ih nisam objavljivala sve do 1993. godine.

Ovu zbirku, po suštinskom značenju, podelila sam na četiri dela: radosti, strepnje, tuge i nade.

N. P.

BELEŠKA O AUTORU

Rođena je 1927. godine u Maslovarama, opština Kotor-Varoš. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, 1963., a doktorirala na Univerzitetu u Sarajevu, 1980. godine.

Bavila se dugi niz godina naučno-istraživačkim radom i objavila više radova. Radila je na organizaciji i unapređenju vaspitno-obrazovnog rada. Neko vreme i kao ekspert Ujedinjenih nacija.

Prvu knjigu pesama "Tražih tračak sunca pogledom" objavila je 1993. godine. Ovo je njena druga knjiga pesama.

Učesnik je Narodnooslobodilačke borbe od 1941 -1945. godine. Nosilac je "Spomenice 1941" i drugih priznanja i odlikovanja.

Sadržaj

/

DOSEGLI SMO NEBO	SKINUH KOPRENU
Dosegli smo nebo Ne	Skinuh koprenu Beskućnik
smeš znati	Cvetni put Zakasnele reci
Zapis na vetrus	Sretoh Te samo jednom ■
Neznanki	Kišne kapi Rastanak Moja
■Volim	imaginacija */ Zasvirah
Hteo sam mnogo	Mocarta
To ljubav hoće	
Snovi .	
Varka	NA OZVEZDANIM
Dušu mi miluj pesmama	PUTANJAMA y*Zvezdane
Sreća . I mesec je bio s	putanje _Nas dvoje '
nama	Praštanje //Darivanje
Radost moja . r Probudi	*"Epilog ili prolog
me dragi	
NIŠTA BLESNU PORED NAS	
Ništa blesnu pored nas Snovi i java	25*
Opeko dušu Prvi susret Tajna ',	26
Radost prvog poljupca Moga srca	- i Safir
lozinka Njegov glas Moja ljubav	Prelepom knezu mojih snova .
Malo priznanje Beg od nehaja	Inkarnacija
	Vraćama se radostima •
	JMOJ nokturno
	NAPOMENA
	6
	2
	6
	BELESKA O AUTORU
	3